

Dit had het Comité van voorbereiding van het Congres ook reeds voorzien en daarom den derden Congres-dag geheel aan uitspanning gewijd. Om 8 uur 'smorgens vertrokken wij reeds met een stoomboot uit Genève, met prachtig, niet te warm, weer, om elf uur landden wij in Vevrey en brachten een bezoek aan de bekende fabriek van NESTLE's farine lactée, dat wij geheel zagen bereiden. Daarna werden wij door de directie dier fabriek onthaald op een rijkelijk collation en togen toen weer verder. In Montreux werd weer aangelegd, in bootjes voeren wij naar Chillon en van daar naar de Kursaal te Montreux terug. Waren wij 'smorgens met een schoon uitzicht op den Mont Blanc vertrokken, 's avonds vertrokken wij uit Montreux met een prachtig gezicht op de Dent du Midi. De terugreis, in den avond, duurde wel wat lang, al lieten de gesprekken aan geanimeerdheid niets te wenschen over, maar daar het om 7 uur donker werd voeren wij bijna drie uur lang in het donker over het meer, en rees de vraag of het Comité niet beter gedaan zou hebben, indien het zijn voortreffelijke gastvrijheid iets minder ver had uitgestrekt en na het collation in Vevey met een kleineren omweg den terugtocht had doen aanvaarden, zoodat wij voor 8 uur terug hadden kunnen zijn.

Aan de gastvrijheid ontbreekt hier in Genève niets. De leden van het Comité houden elken dag open hof en zijn niet karig met hun uitnoodigingen. De directie van een koudwaterinrichting in de buurt, te Champel, bood gisteren een déjeuner aan, dat door velen werd bijgewoond, en langzamerhand hebben zich ook kleinere kringen gevormd van menschen, die elkander kennen, en, zooals ik uit ervaring van het vorige Congres weet, met elkander in aanraking blijven. Dit is een resultaat, dat niet te gering mag geacht worden. Men wil zoo gaarne de menschen zien, wier namen en werken men op het papier kent. De slotzitting, die zeer slecht bezocht was, was een zuiver formeele. De belangrijkste mededeeling, die gedaan werd, was, dat het volgende Congres in 1899 in het midden van Augustus te Amsterdam zal gehouden worden en dat door de membres fondateurs de Heeren REVERDIN, TREUB en HALBERTSMA waren aangewezen om het Congres voor te bereiden. Over drie jaar dus aan de Nederlanders de beurt om hun buitenlandsche Collega's te ontvangen, naar ik hoop met dezelfde hartelijkheid, als ons hier betoond werd.

Vale

t. t.

NIJHOFF.

INGEZONDEN.

Vergun mij s. v. p. een klein plaatsje in uw veel gelezen *Tijdschrift* voor het volgende:

Hoewel er bij mij geen sprake kan zijn vooruit te willen loopen op het bespreken van het in de laatste Alg. Vergadering niet behandelde voorstel Leiden, hetwelk volgens belofte door den geachten afgevaardigde DOORMAN gedaan, a. s. jaar weder op de Agenda zal gebracht worden, meen ik, duidel-

lijkshalve, toch een kleine opmerking te moeten maken, over de volgende uitdrukking door Dr. BAUDET, blz. 315, *Ned. Tijdschrift voor geneeskunde* gebezigd:

„Nu is bij ons een „code of ethics” nog slechts *embryonaal* aanwezig” 1). Neen Collega BAUDET, die code is geen embryo, ze staat met duidelijke, gulden letters geschreven in het hoofd, wilt ge in het hart, van iederen *beschaafden* medicus; van dien medicus, dien het innig leed doet, dat onze stand zoo zeer in aanzien daalt door *Marktschreierei* (s. v. v.) en den aankleve daarvan, dien het dagelijks grieft, geheel overbodige annonces van medici in de dagbladen te moeten lezen. Begrijp me wel, ik billijk het ten zeerste, dat een medicus, teneinde teleurstellingen te voorkomen, zijn cliëntèle verwtigt, dat hij eenigen tijd afwezig is en, dat hij daarna weder te consulteeren zal zijn. Maar, wanneer medici de reclame zoo ver drijven, dat ze, zelfs jaar in, jaar uit, door annonces de aandacht trachten te trekken, en niet alleen in een dagblad hunner woonplaats, niet alleen in die hunner provincie, maar zelfs in die van meerdere provinciën, dan noem ik dat: een aanranden van de eer van den medischen stand.

En zoo zijn er vele, zeer vele zaken, waarvoor het meer dan tijd is, ze in een Alg. Vergadering te bespreken, om, hetzij hen, misschien naif genoeg om onwetendheid over de plichten van den medicus voor te wenden, hetzij hen, die wel daarmede bekend, evenwel te hard van huid zijn, om door een enkelen geeselslag wakker te worden, met een hartelijk en welgemeend: ontwaakt, op den schouder te kloppen en toe te roepen: zorg, dat een *geschreven* „code of ethics”, tot schande van den Nederlandschen geneeskundigen stand, niet noodig moge zijn!

Nieuweschans, September 1896.

Dr. A. W. TRESLING.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Bacteriologie als leervak. In het jaarlijksche studentennommer beantwoordt *the Lancet* de vraag, of een korte cursus in bacteriologie aan de vele bezigheden van den medischen student mag toegevoegd worden met een volmondig: ja. Een der argumenten van het artikel zijn den chirurgen ter beoordeeling overgelaten. Er wordt namelijk beweerd, dat de student beter de beteekenis van de aseptische operatie en het antiseptisch verband zal begrijpen indien hij *gezien* heeft, dat het met watten afgesloten buisje steriel blijft, en dat zich in den geënten voedingsbodem culturen ontwikkelen. Ware het alleen daarvoor, dan zou de bacteriologische oefening misschien gemist kunnen worden. Maar ieder zal beamen, wat verder gezegd wordt, dat ééns de oefening in het herkennen en kweken van microben een belangrijk voordeel voor den practischen geneesheer kan worden, zoodat het een voorrecht is voor den student, dat hij zich die oefening

1) Ik cursiveer.